

TIEDOTE 10/2021 7.12.2021

RANNIKKROUPSEERIIYHDISTYS RUY ry

Tervehdys hyvät jäsenet.

6.12.2021 ylennettiin ainakin seuraavat jäsenemme:

Lippueamiraaliksi

Janne Huusko

Kommodoriksi

Juha Torkkeli

Komentajaksi

Atte Löytönen

Björn Röberg

Komentajakapteeniksi

Jenny Bäck

Yliluutnantiksi

Jani Jokinen

Parhaat onnittelut ylennetyille RUY:n ja omasta puolestani.

Suomenlinnan upseerikerholla saatiin järjestetyksi 16.11.2021, pitkästä aikaa, suunniteltu esitelmätilaisuus, jossa merivoimien esikuntapäällikkö lippueamiraali Tuomas Tiilikainen puhui. Tilaisuuteen oli ilmoittautunut 14 RUY:n ja 33 MY:n jäsentä. Itse en päässyt paikalle.

Yllä kuva, joka löytyy RUY:n nettisivuilta. Alla toinen, joka ei ole netissä.

Ps. Kuvat ovat Ove Enqvistin ottamia.

Yhdistyksen julkaisuista.

Marraskuussa esittelin vuonna 1963 julkaistun kirjan Suomen rannikkotykistön kehitysvaiheita. Kuten viimeksi kerroin, kirjoitus julkaistiin myös vuonna 1964 julkaistussa Rannikkotykistön vuosikirjassa X.

Kirjan toimituskuntaan kuuluivat kolme samaa henkilöä kuin vuosikirjan IX:n toimituskuntaan, vain J Karvinen oli poissa.

Ye-everstiluutnantti V Vuorela (puheenjohtaja)
Ye-majuri O Lyytinen
Ye-kapteeni M Lappalainen

Kirja alkaa toimituksen sanoilla. Alla ote:

...nämä kaksi peräkkäistä vuosikirjaa IX-1962 ja X-1964 muodostavat yhden ja saman kokonaisuuden. Tässä mielessä esitetään seuraavalla sivulla myöskin edellisen vuosikirjan sisältö.

Suomenlinna 1.11.1963 Veikko Vuorela

Sitten seuraavat:

Tykistön tarkastajan tervehdys.

On ilahduttavaa, että rannikkotykistön piirissä toimii vireä upseeriyhdistys,
Tykistön tarkastaja: Kenraalimajuri R Hirva

Eversti V Karvinen: RtUY:n 30-vuotistaipaleelta.

Kirjoituksessa kerrotaan yhdistyksen alkutaipaleesta ja viimeisen kappaleen alussa todetaan: "Yhdistys on toimiaikanaan selvästi osoittanut tarpeellisuutensa ja myöskin kyennyt täyttämään paikkansa toisten vastaavien yhteisöjen rinnalla." Kirjoituksen lopussa on silloisten kunniajäsenien kuvat: 1. kunniajäsenen tykistökenraali Vilho Nenonen ja 2. kunniajäsenen kenraaliluutnantti Väinö Valve. Yhdistyksellä oli ollut tuohon mennessä viisi (5) puheenjohtajaa. (Kirjassa myös kuvat)

Kenraaliluutnantti Iisakki Järvinen vv 1933-1947

Kenraalimajuri Niilo Sario vv 1948-1953

Eversti Toivo Reponen vv 1954-1956

Eversti Reino Aaltonen v 1957 ja tuolloin istuva puheenjohtaja eversti Väinö Karvinen (myöhemmin kenraalimajuri) vv 1958-

Seuraava kirjoitus on "Rannikkotykkistön kenraalit", jonka on koonnut nimimerkki V.V. (Katso toimituskuntaa)

Kenraaliluutnantti Kivekäs

Kenraaliluutnantti Järvinen

Kenraalimajuri Sario

Kenraaliluutnantti Miettinen.

Kenri Miettinen tunnettiin aselajin piirissä ennen kaikkea tarmokkaana rintamakomentajana, mistä on todisteena hänen nimittämisensä Mannerheimristin ritariksi 2.10.1944.

Seuraava kirjoitus oli vielä yleisiä asioita:

Rannikkotykkistöjoukko-osastojen liput ja kunniamarssit.

Kirjoituksessa ovat joukko-osastojen liput värikuvina ja niiden kunniamarssien sanat, jotka olivat sanoitetut eli SIRtR:n Suomenlinnan marssi, joka alkaa: "Uljaana liehuu Siniristilippu..."

Seka TurRtR:n ja HanRPston kunniamarssi, joka oli siis sama eli Suomalainen veljeslaulu (Hangon marssi), joka alkaa: Käy luokse Auran (Hangon) laineen tai tuntureitten taa."

Toisessa säkeistössä vielä pieni eriytyvyys:

"Mies Karjalan ja Uudenmaan... ja Auran (Hangon), Saimaan seutujen"

KotRPston Suomalainen marssi ja VaaRPston Napuen marssi ovat sanoittamattomat.

Sitten alkavat varsinaiset artikkelit, joita on 10 kappaletta.

Ensimmäisenä siis jo vuonna 1963 julkaistu eversti Rikalan kirjoitus, josta kirjoitin marraskuun tiedotteessa.

Ye-majuri A A Kantola: Maihinnousun kuva toisen maailmansodan jälkeisten tapahtumien ja kehityksen valossa.

Kirjoitus alkaa seuraavasti:

"Yksi ainoa ydinpomme räjäytettynä joitakin minuutteja ennen Iwo Jiman maihinnousua etulinjan pataljoonien takana olisi vaarantanut koko operaation, todennäköisesti estänyt sen menestyksellisen suorituksen. Muutamat ydinräjähdykset Normandian sillanpäässä ensimmäisen taistelupäivän iltana olisivat tehneet valtavaa tuhoa 2-3 km syvyisellä alueella olevien 180 000 miehen ja 650 panssarivaunun keskuudessa. Tällaiset ajatukset Hiroshiman päivinä päätyivät toteamukseen, että maihinnousut tulevaisuudessa ovat mahdottomia suorittaa."

Sitten kerrotaan, että asia ei ollutkaan noin mustavalkoinen.

Korean sodassa 15.9.1950 USA:n Inchonin maihinnousu ja sitä seuranneet menestykselliset maaoperaatiot täydellisesti muuttivat tapahtumien kulun. Artikkelissa kerrotaan ko. maihinnoususta. Toisena esimerkkinä on englantilais-ranskalaisten joukkojen hyökkäys Suezille marraskuussa 1956, joka tarjoaa esimerkin maihinnoususta ja maahanlaskuista taisteluoosuhteissa.

Ye-majuri O Kettunen: Maavoimien osuus maihinnousun torjunnassa rannikollamme

Johdannossa (kpl 1) todetaan ... voidaan sanoa, että rannikon puolustus muodostaa erään puolustusvoimiemme päätehtävistä. Kirjoituksessa on karttakuvia, joista voi todeta, että väestö ja teollisuus on keskittynyt Suomen etelärannikolla ja todetaan, että rannikkoalueiden menettäminen olisi kohtalokasta.

Kappaleessa 2. Nykyaikainen maihinnousu, kuvataan minkälainen maihinnousu olisi.

"Maatamme ympäröivät merialueet voidaan ylittää ilman välikuormausta rannalta rannalle yhden yön aikana.

3. kappale Saaristo ja rannikko maavoimien sotatoimialueena. Sisältää mm. toteamuksen: Lounaisrannikolla meri useimmiten jäätyy pääpiirtein saariston reunaa noudattaen.

4. Eräitä näkökohtia puolustuksen järjestelyistä

"Kun kaikki rannikkojoukot meillä kuuluvat maavoimiin, on luonnollista, että maavoimat vastaavat rannikon puolustuksesta." Lisäksi korostetaan linnoittautumisen tärkeyttä.

5. Puolustuksen rakenne. Kappale alkaa: "Yhtymän vastuualue käsittää uloimmista saarista mantereen maahanlaskualueille ulottuvan alueen."

6. Aselajien osuus. Jalkaväen yleiset tehtävät eivät muutu rannikolla ja kenttätykistön päätehtävänä on puolustusasemassa taistelevien joukkojen tukeminen.

7. Yhdistelmä "Rantaviiva ei saa olla erottavana rajana kenttäarmeijan ja rannikkojoukkojen välillä."

Ye-majuri V Lappinen: Ydinräjähteiden vaikutus rannikon puolustamiseen.

Tämä täytyy itse lukea.

Ye-everstiluutnantti O Saari: Rannikkotykistön laskutoiminnan koneellistaminen

A.Taustaa

"Kysymys ampuma-arvojen määrittämisen koneellistamisesta on tullut rannikkotykistössä yhä ajankohtaisemmaksi."

Tämä kirjoitus on jo historiaa.

Majuri P Silvast: Eräs keino tulipatterin ampumateknillisen luotettavuuden määrittämiseksi

Kirjoituksessa on kaavoja ym. Toteamus: RELIABILITY-LUOTETTAVUUS. Toisessa luvussa luotettavuuden matemaattista tarkastelua.

Ye-everstiluutnantti, dipl insinööri P Myyryläinen: Suuntaradioiden käyttömahdollisuudet rannikkotykistössä.

Otsikko kertoo jo mistä on kysymys.

Ye-everstiluutnantti M Kumpula: Maahanlaskuista ennen ja nyt sekä niiden suoritusmahdollisuuksista olosuhteissamme.

Kirjoitus alkaa lauseella: "Tuli ja liike ovat aina olleet ja ovat edelleenkin taistelun peruselementit. Kappaleessa maahanlaskujen historiaa on alaotsikkona Toinen maailmasota ja siinä käsitellään:

A. Saksalaiset

B. Länsiliittoutuneet

C: Neuvostoliitto

D. Lentokalusto

II Kehitys toisen maailmansodan jälkeen kappaleessa kerrotaan mm. sanoin ja kuvin lentokoneista, helikoptereista sekä sen ajan maahanlaskudoktriineista. On mielenkiintoinen paketti. (Minun oma lauseeni)

Ye-everstiluutnantti Y Pohjanvirta: Utön taistelu 10.8.1915.

Kirjoitus on nelisivuinen kirjoitus taistelusta.

Majuri O Airola: Vedenalaisen arkeologian tutkimustyöstä.

Kappale alkaa lauseella, joka kertoo mistä kirjoitetaan:

Sukellustekniikan kehitys parina viimeksi kuluneena vuosikymmenenä on saattanut sukellustoiminnan niin teknillisessä kuin sukellusvarusteiden hankintamahdollisuuksienkin puitteissa jokamiehen ulottuville.

Ja loppukevennykseen...

Tämä oli ainoa juttu, jossa mainittiin joulu, joten se sai itseoikeutetusti paikan tähän tiedotteeseen.

Meidän Marski:

Joulun alla 1889 Mannerhein oli ensimmäisessä varuskunnastaan Puolassa. Koska koti-ikävä alkoi vaivata, hän anoi joululomaa matkustaakseen Suomeen. Loma hänelle myönnettiin, mutta siitä hän ei kirjoittanut mitään kotiinsa, vaan kertoi kirjeessään kaipaavansa omaisiaan ja joutuvansa olemaan joulun Puolassa. Itse joulusta kertoo hänen sisarensa Sophie:

-Olin hiukan väsynyt jouluaattona, niin että illallisen jälkeen sanoin hyvää yötä ja menin levolle. Isä ja Calle (Carl-veli) jäivät istumaan salonkiin. Äkkiä eteisen ovi temmattiin auki ja sisään hyppäsi huopaan kääriytynyt olento kasvoillaan joulupukin naamari, ryntäsi isän luo, syleile häntä, puristi Callen kättä ja alkoi sitten tanssia heidän edessään. He luulivat, että se olin minä! Ajatella: Gustaf hyppeli heidän edessään lähes puoli tuntia, mutta he eivät tunteneet häntä. Kun Gustaf lopulta otti naamarin kasvoiltaan, he hämmästyivät niin, että jäähmettyivät paikalleen eivätkä saaneet sanaakaan suustaan.

Hyvää alkanutta marraskuuta!

Terveisin yhdistyksen sihteeri ja taloudenhoitaja.

Ja Va